

پیام به گردهمایی بزرگداشت مرحوم آية الله العظمی حاج سید عبدالحسین لاری - 3 / اردیبهشت / 1377

بسم الله الرحمن الرحيم

برپاسازی بزرگداشت برای عالم عظیم الشان و مجتهد ممتاز مجاهد، مرحوم آية الله العظمی حاج سید عبدالحسین لاری، که اکنون بحمدالله به تحقق پیوسته است، از جمله کارهای شایسته و وظائف مهم مسؤولان امور فرهنگی در جمهوری اسلامی است. آشنایی نسل کنونی انقلاب با چهره‌ی نورانی علمی و سیاسی و جهادی و اخلاقی این شخصیت بزرگ، می‌تواند برگ زرین تازه‌یی از کتاب قطور افتخارات ملی ایرانیان را در برابر چشم آنان بگشاید و آنان را با تجربه‌های پیشین خود، که برای امروز و آینده، درس و سرمشق است، هر چه بیشتر آشنا سازد.

مرحوم آية الله العظمی آقا سید عبدالحسین لاری در میان علمای معاصر خود، از امتیازات ویژه‌یی برخوردار بوده است و به گمان زیاد، همین ویژگیها موجب آن شده است که میرزای بزرگ مجدّد شیرازی او را از سامرا و از حلقه‌ی گرم تعلیم و تعلم آن حوزه‌ی بزرگ، و از میان شاگردان خود برگزیده، به منطقه‌ی فارس و بوشهر، که خود از وضعیت حساس آن به خوبی مطلع بوده است، گسیل دارد. آن روز منطقه‌ی فارس و بوشهر، اسیر سلطه‌ی جبار نظامیان انگلیسی بود. و این قطعه‌ی خونین از میهن و ملت ما، از اشغال خشن و ظالمانه‌ی نظامیان و سیاستمداران انگلیسی، در رنج و مصیبت می‌زیست، مرحوم سید عبدالحسین لاری پرچم جهاد و مبارزه‌ی با اشغالگران را برافراشت؛ و اولین نمونه‌ی کوچک، ولی پر معنا از حکومت اسلامی را در این خطه تشکیل داد. بدیهی است که عده و عده‌ی اشغالگران انگلیسی و رجال سیاسی و درباری دست نشانده‌ی آنان، توانستند بر مجموعه‌ی کوچک و مؤمن، ولی تهیدست پیرامون سید بزرگوار فائق آیند و آن بزرگوار و خانواده‌اش را به محنتی سخت دچار کنند؛ ولی ندای حق طلبانه و ظلم ستیز آن عالم دینی راستین را نتوانستند خاموش سازند. و آن روحانی جلیل القدر يك بار دیگر در جریان مشروطیت ایران، حضور روحیه قوی و ذهن روشن و درك عمیق خود از قضایای کشور را به نمایش گذاشت و علم عدالتخواهی و مبارزه‌ی با استبداد قاجاری را در منطقه‌ی فارس برافراشت.

بی شك مرحوم آية الله العظمی سید عبدالحسین لاری یکی از فقهای بزرگ و کم‌نظیری است که به طور یکسان، عرصه‌ی علم دین، و صحنه‌ی جهاد و سیاسی را، با مشعل فروزان وجود خویش روشن ساخته است. او یکی از مفاخر حوزه‌های علمیه، و یکی از شخصیت‌های برجسته‌ی تاریخ ایران است. سزاست که درباره‌ی ابعاد علمی و اخلاقی و جهادی و سیاسی این شخصیت بزرگ، تحقیق و تفحصی شایسته، صورت گیرد و اندکی از حق عظیم او و خاندان با فضیلتش ادا شود. توفیقات همه‌ی حضار محترم، بخصوص دست‌اندرکاران این گردهمایی را از خداوند متعال خواستارم.

والسلام علیکم ورحمة الله

سید علی خامنه‌ای

2/2/1377